

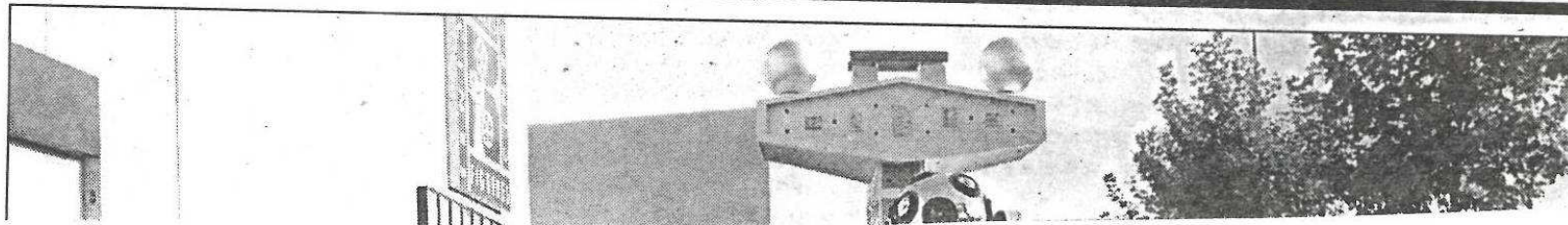
Veïns de Caldes volen guardes jurats al carrer perquè hi veuen pocs mossos

► *Unes 200 persones van mantenir divendres una tensa reunió amb l'alcalde i la policia*

► *Es queixen del poc control de les bretolades i l'excés de fressa al carrer*

► *A Caldes no hi ha pràcticament delinqüència i cal prioritzar, sostenen els Mossos. Plana 6*

**Ensinistren
gossos
perillosos sense
tenir nermís**

COMARQUES

SEGURETAT CIUTADANA

Veïns de Caldes exigeixen guardes de seguretat al carrer per acabar amb les bretolades i les fresses

Critiquen la poca presència dels Mossos

SÍLVIA BARROSO

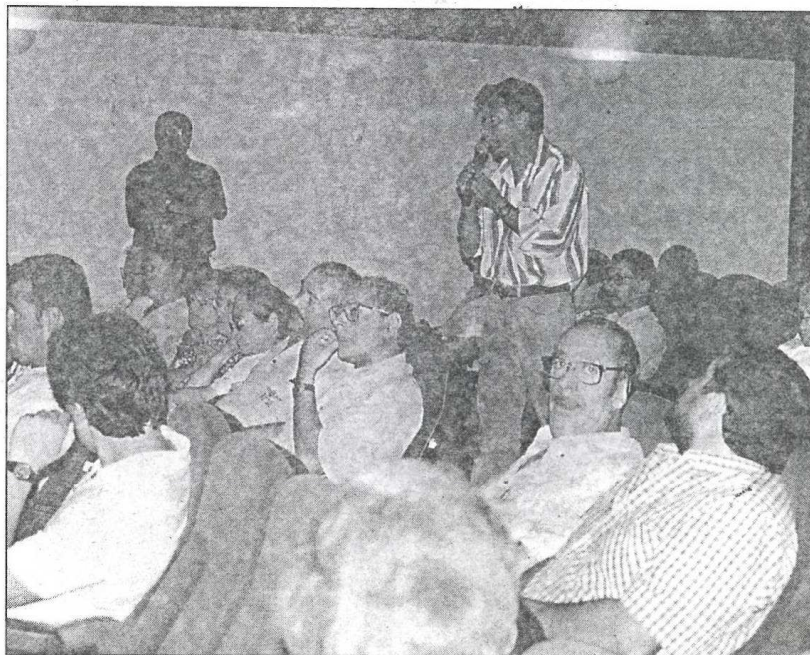
■ Caldes de Malavella.— Les bretolades, les fresses de les motos i l'actitud agressiva d'alguns joves ha crispat els veïns de Caldes de Malavella, i la tensió va esclatar divendres, en una reunió amb els Mossos d'Esquadra convocada per l'Ajuntament. Uns 200 veïns van reclamar més vigilància i guardes de seguretat. La subinspector Rosa M. Gubianes, de la comissaria de la Selva interior dels Mossos, va haver de sentir que «amb la Guàrdia Civil això no passava».

«Haig de dir que tinc molta queixa dels Mossos. No se'ls veu voltar pel poble. L'altre dia uns nois em van insultar a la font de la Vaca i van trigar dues hores a venir, i jo em sentia humiliada». Aquesta intervenció d'una veïna va obrir divendres a la nit la reunió organitzada per l'Ajuntament de Caldes al teatre municipal. La veïna es va queixar amargament que les expectatives generades pel desplegament de la policia de la Generalitat no s'han complert, segons ella. Les seves paraules van arrancar un aplaudiment enrabiats del públic i va donar pas a una llarga sèrie de queixes, contra els Mossos i contra l'Ajuntament. La conducció perillosa i sorollosa de motos, les destrosses de mobiliari urbà i la fressa a la plaça Sant Esteve, centre de reunió dels joves vàndals que tots diuen conèixer, són els principals greuges.

La subinspector Gubianes, responsable de la comissaria de Santa Coloma de Farners, els

va recordar que la delinqüència és gairebé inexistent a Caldes i les esperes com la denunciada en la primera intervenció —que va matisar que havia estat d'una hora i quart— no són habituals. També els va fersaber que «s'han de prioritzar les actuacions, i un accident de trànsit és més urgent que un cas d'insults, i això és el que va passar aquell dia».

El capítol de les fresses de les motos va ser un dels més controvertits: Gubianes va repetir un cop i un altre que no es pot multar ningú per sorolls si no hi ha una ordenança municipal que ho reguli, i això va girar els veïns contra l'alcalde, Miquel Casas (CIU). Tot i les promeses de Casas per accelerar la redacció de l'ordenança, la platea van insistir que «Caldes ja no pot esperar més». Els responsables dels balnearis, que pateixen pel son dels seus clients, van ser especialment bel·ligerants. Al final, es va acabar demanant als Mossos que utilitzin el concepte de desordre públic

Un veí de Caldes exposant la seva opinió en la reunió de divendres. Foto: SÍLVIA BARROSO.

—«això és de l'època franquista», va contestar Gubianes—, més d'un va cridar que aquestes coses «amb la Guàrdia Civil no passaven» i se li va reclamar a Casas que contracti guardes de seguretat per vigilar el carrer. «No es pot fer, ja ho he consultat», va argumentar l'alcalde.

Malgrat que va intentar calmar els ànims dels veïns, Casas va admetre que l'han decebut els Mossos i el fet que es canviïn contínuament els agents destinats a la zona. «Crec que s'està fent el desplegament massa ràpid», va dir. Tot i així, va alligonar la platea per «estimar» els Mossos, «la nostra policia» i va assegurar que no vol «per res del món» que torni la Guàrdia Civil.

EL CONTRAPUNT

«Senyora mossà»

«Senyora mossà, li diré així, ja que ens hem de dir de vostè...», va dir el veí. La subinspector va fer cara d'estar entrenada per aguantar sarcasmes i avalots i va continuar escoltant, impertèrrita. S'enfrontaven dos punts de vista irreconciliables: el de qui està acostumat a manejar dades sobre assassinats, accidents i robatoris milionaris amb el de qui s'espanta per un exabrupte. El de qui s'ha criat en el brogit d'una gran ciutat amb el de qui està acostumat a sentir els ocells i no la fressa de les motos, que ressona més en el silenci de la vila del balneari. La (necessària) fredor professional s'encarava a un principi d'histèria provocada per la impotència i alimentada per una reunió-mostrari de greuges personals. Així és, senyora mossà, com un experiment democràtic en què es veu obligada a participar la «nostra policia» es converteix en una sessió de psicoanàlisi col·lectiva que acaba demanant un guàrdia a cada cantonada i que tornin temps passats i, fins ara, blasmats. /S.B.